

<p>יומא – אליבא דרבנן דם התמיד, הטבת ה' נרות, קטורת, הטבת ב' הנרות</p>	<p>תמיד – אליבא דאבא שאול הטבת ה' נרות, דם התמיד, הטבת ב' הנרות, קטורת</p>
<p>משנה מסכת יומא פרק א – דם, קטורת, נרות משנה ב [ב] כל שבעת הימים הוא זורק את הדם ומקטיר את הקטורת ומטיב את הנרות ומקריב את הראש ואת הרגל ושאר כל הימים אם רצה להקריב מקריב שכהן גדול מקריב חלק בראש ונוטל חלק בראש:</p> <p>משנה מסכת יומא פרק ב – דם, נרות, קטורת משנה ג [ג] הפייס השני מי שוחט מי זורק מי מדשן מזבח הפנימי ומי מדשן את המנורה ומי מעלה אברים לכבש הראש והרגל ושתי הידים העוקץ והרגל החזה והגרה ושתי הדפנות והקרבים והסלת והחביתין והיין שלשה עשר כהנים זכו בו אמר בן עזאי לפני רבי עקיבא משום רבי יהושע דרך הלוחו היה קרב:</p> <p>משנה ד [ד] הפייס השלישי חדשים לקטרת בואו והפיסו והרביעי חדשים עם ישנים מי מעלה אברים מן הכבש ולמזבח:</p>	<p>משנה מסכת תמיד פרק ג – הטבת ה' הנרות משנה ט [ט] מי שזכה בדשון מזבח הפנימי נכנס ונטל הטני והניחו לפניו והיה חופן ונותן לתוכו ובאחרונה כיבד את השאר לתוכו והניחו ויצא מי שזכה בדישון המנורה נכנס ומצא שתי נרות מזרחיות דולקים מדשן את השאר ומניח את אלו דולקים במקומן מצאן שכבו מדשן ומדליקן מן הדולקים ואחר כך מדשן את השאר ואבן היתה לפני המנורה ובה שלש מעלות שעליה הכהן עומד ומטיב את הנרות והניח את הכוז על מעלה שניה ויצא:</p> <p>משנה מסכת תמיד פרק ד – דם התמיד משנה א [א] לא היו כופתין את הטלה אלא מעקדין אותו מי שזכו באברים אוחזים בו וכך היתה עקידתו ראשו לדרום ופניו למערב השוחט עומד במזרח ופניו למערב של שחר היה נשחט על קרן צפונית מערבית על טבעת שניה של בין הערבים היה נשחט על קרן מזרחית צפונית על טבעת שניה שחט השוחט וקבל המקבל בא לו לקרן מזרחית צפונית ונותן מזרחה צפונה מערבית דרומית ונותן מערבה דרומה שירי הדם היה שופך על יסוד דרומית:</p>
<p>משנה מסכת יומא פרק ג – דם, קטורת, נרות (שחרית) משנה ד [ד] פרסו סדין של בוץ בינו לבין העם פשט ירד וטבל עלה ונסתפג הביאו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו הביאו לו את התמיד קרצו ומרק אחר שחיטה על ידו קבל את הדם וזרקו נכנס להקטיר קטורת של שחר ולהטיב את הנרות ולהקריב את הראש ואת האברים ואת החביתין ואת היין:</p> <p>משנה ה [ה] קטורת של שחר היתה קריבה בין דם לאברים של בין הערבים בין אברים לנסכים אם היה כהן גדול זקן או אסטניס מחמין לו חמין ומטילין לתוך הצונן כדי שתפיג צנתן:</p>	<p>משנה מסכת תמיד פרק ה – פייס הקטורת משנה ב [ב] אמר להם חדשים לקטרת באו והפיסו הפיסו זכה מי שזכה חדשים עם ישנים בואו והפיסו מי מעלה אברים מן הכבש למזבח רבי אליעזר בן יעקב אומר המעלה אברים לכבש הוא מעלה אותן על גבי המזבח:</p>
<p>משנה מסכת יומא פרק ז - דם, קטורת, נרות (בין הערבים) משנה ג [ג] אם בבגדי בוץ קורא קדש ידיו ורגליו פשט ירד וטבל עלה ונסתפג הביאו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו ויצא ועשה את אילו ואת איל העם ואת שבעת כבשים תמימים בני שנה דברי רבי אליעזר רבי עקיבא אומר עם תמיד של שחר היו קרבין ופר העולה ושעיר הנעשה בחוץ היו קרבין עם תמיד של בין הערבים:</p> <p>משנה ד קדש ידיו ורגליו ופשט וירד וטבל ועלה ונסתפג הביאו לו בגדי לבן ולבש וקדש ידיו ורגליו נכנס להוציא את הכף ואת המחתה קדש ידיו ורגליו ופשט וירד וטבל עלה ונסתפג הביאו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו ונכנס להקטיר קטורת של בין הערבים ולהטיב את הנרות וקדש ידיו ורגליו ופשט הביאו לו בגדי עצמו ולבש ומלויין אותו עד ביתו ויום טוב היה עושה לאוהביו בשעה שיצא בשלום מן הקדש:</p>	<p>משנה מסכת תמיד פרק ו – הקטרת הקטורת משנה ג [ג] מי שזכה בקטרת היה נוטל את הבזך מתוך הכף ונותנו לאוהבו או לקרובו נתפזר ממנו לתוכו ונותנו לו בחפניו ומלמדים אותו הוי זהיר שמא תתחיל לפניך שלא תכזה התחיל מרדד ויוצא לא היה המקטיר מקטיר עד שהממונה אומר לו הקטר אם היה כהן גדול הממונה אומר אישי כהן גדול הקטר פרשו העם והקטיר והשתחוה ויצא:</p>

שמות פרק כז

(כא) בָּאֵהָל מוֹעֵד מְחוּץ לַפְּרֶכֶת אֲשֶׁר עַל הָעֵדֻת יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אֶהְרֹן וּבָנָיו מֵעֶרֶב עַד בֹּקֶר לִפְנֵי יְקִיָּקָה חֶסֶת עוֹלָם לְדֹרֹתֶם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

שמות פרק ל

(ז) וְהַקְטִיר עֲלָיו אֶהְרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֵּיקֹר בְּהִיטִיבוֹ אֶת הַנְּרוֹת יְקִטִּירָנָה:
(ח) וּבְהַעֲלֹת אֶהְרֹן אֶת הַנְּרוֹת בֵּין הָעֶרְבִים יְקִטִּירָנָה קְטֹרֶת תְּמִיד לִפְנֵי יְקִיָּקָה לְדֹרֹתֵיכֶם: